

CAO News 4

Horolezecký časopis severočeského regionu č.069

HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN

WWW.VRCHOLKY.CZ

Ročník 7, číslo 069

-- Since 1999 --

Duben 2005

LEZENÍ JE LÉK...

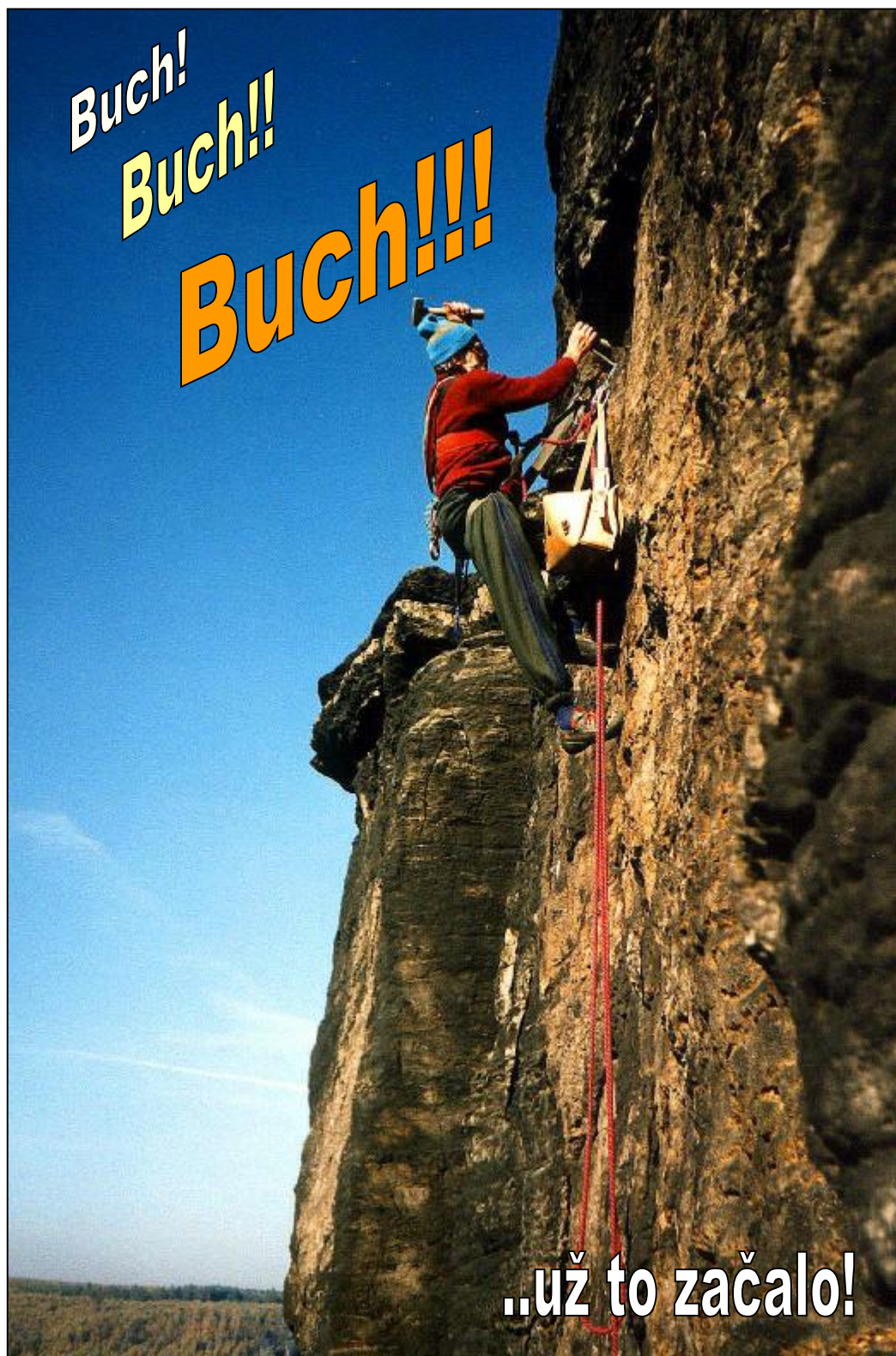

BERND
ARNOLD

„Sport na celý život: Lezení je sport blízko domova. Lezení je zábava na vysoké úrovni. Lezení je pro každého. Lezení poskytuje a upevňuje smysl života. Lezení je lék. Lezení je ochrana přírody. Lezení je uvažování. Lezení může být také regulováno. A proto má lezení budoucnost...“

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín?
- ✓ A zase ten Rájec...
- ✓ Rozhovor s T. Mrázkem
- ✓ Orgon - Chateuvert 2005
- ✓ Francouzské skalky a skály
- ✓ Pamětnické okénko
- ✓ Nové cesty
- ✓ ODTAJNĚNO – nová oblast
- ✓ Lezecké uzávěry
- ✓ Největší umělá stěna
- ✓ Tepličáci v Indii
- ✓ Střípky
- ✓ a mnohé další...

Karel Pískovcová fréza Bělina, Rájec – už ho tam zase TLAČÍ...

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára

Předseda CAO Děčín

Tak ani v dubnu se ještě nedalo sedět na zahrádce. Byla kosa.

Schůze vyšla na 6.4.2005 a sešli jsme se **Na Kocandě**. Už tu čekal předseda HK Varnsdorf **Standa Feigl**, který se na nás přijel podívat. Naše řady rozšířili ještě další hosté - **David Nehasil, Jan Jéňa Paul** a **Jiří Zott Svoboda**. Nová servírka byla plna optimismu a sil, takže už nic

nebránilo tomu, abychom začali schůzovat...

Program dubnové schůzky:

- **Lezecké uzávěry.** Uzavření dvou oblastí v Labáku nám trochu pateticky sdělil **Jan Kampf** z CHKO: „Právě jsem se vrátil z Labáku, kde jsem uzavřel...“ :o)) Další uzavírka se týká Ostrova (Obr) a třetí Vrabince (od 20.4. do 20.6.).
- **Výsledky prvního kola letošní Alpiňády.** Chlapi: 1. **Milan Šafařík**, 2. **Payel Černý** a 3. **David Nehasil**, v ženských první **Ilona Škálková**, jak jinak, že?
- **Smrtelný úraz v Ostrově.** Moc smutné novinky od **Milana Švarcika Černého** – na Benkeho cestě se zabil 38letý horolezec z Nového Města..
- **Nejbližší akce.** Čekají nás cyklistické časovky: 26.4. do vrchu a 8.5. na 100 km. Z dalších akcí (i mimo klubových) to jsou Komplet Hasištejn 16.4., Otvírání Skaláku ve stejném termínu, sraz v Jetřichovicích 27. – 29.5. a další..
- **Různé.** Granty ČHS, noví průvodci, HZ, fotografie z lezení a maškarního bálu, Pavoukovo desítky, MTB, Šáfovo krvavé ruce, Mirasův švih, Karel Bělina a spára na Rakev, Uhrovo padák, Hocyboj, Jéňova Francie, Sedmistovky, ženský, Petrovo zemřelý pejsek :o(, Jordákovy jeskyně, Zipovo CNs, Montare 29“ a tak dále, a tak dále...

A pak následovalo...

...WHERE THERE 'S LIFE, THERE 'S CAO DC.

Hodně sluníčka do vašich cest!!

Horám zdar!

A zase ten Rájec...

Jak to vidím já

Eva Dcera Zápotocká

C.C. Dubí

Poslední dobou, kdykoliv otevřu CAO News, spatřím titulky „Rájec“ a pod ním nesčetněkrát jméno Karel Bělina, a tak mě trochu zamrzelo, že nikdo už netuší, jak se tam nadfeli Petr Holík a Jiří Švadleňák (*na snímku dole pod vlastnoručně vyřezaným ukazatelem*).

Karla mám moc ráda a nechtěla bych proti němu říci jediné špatné slovo, ale myslím, že ti dva chlapíci si zaslouží také trochu ocenění.

Navíc je všechno trochu jinak. Karel Bělina sice začal dělat v Rájci cesty jako první, ale Ostržící masivy (nynější podoblast, bývalou součástí Rájce) měl Petr Holík v merku už přes deset let. Svědčí o tom např. cesta Brebele z prdele nebo Starý báby z roku asi 1992. Po letech se mu podařilo loni najít parťáka Jirku Švadleňáka a od té doby vyrazí spolu pravidelně s kovárnou směrem Rájec každý volný víkend. Jakmile se to však dozvěděl Karel, ihned tam naběhnul a začal boj. Nasadilo se závratné tempo, nové cesty vznikaly jako na běžícím pásu, palice nestíhaly tlouct, všude se věšely smyčky, aby si náhodou kluci vyhlídnuté cesty vzájemně nevyfoukli. Nakonec jim nezbylo než spolupracovat, společně si prošli masivy a ukazovali si: „To chceme my.“ „Tu si můžeš nechat.“ „Tahle bude moje.“ ... (Přesto ne všichni se touto dohodou řídili.) A tak zatímco Karel se pustil do svých hran, spárek a koutů, kluci se dali do těch nejhezčích stěnek. Tak vznikly nádherné cesty jako Tulák Mekky VIIb, Jak sem potkal ryby VIIIa, Ušouni na houbách VIIb, Bobek na cestě VI na Čudlovo ucho (mimochodem nejlezenější cesta v Ostržících masivech), Bobek už je venku VIIc...

Nedlouho na to se z dělání cest stala v této podoblasti doslova posedlost. Začali sem jezdit další a další lezci, aby si také mohli udělat alespoň jeden prvovýstup. Takže na Ostržících masivech mají i svůj podíl Pavel Kýsa Bechyně, Jirka Cigán Novák, Jirka Prcek Slavík (ten se ani nenamáhal něco vrtat a smahnul si tam pár cestiček jen tak sólo :-)), Jirka Rosol, Gert Tschunko, Radim Příbyl a další.

Nakonec to dopadlo tak, že jsem se za celý rok nedostala nikam jinam než do Rájce, a každý víkend jsem řešila problém, s kým budu lézt, když všichni se teď věnují „novému sportu“, dělání cest. Každý týden jsem se naivně ptala Holajze, kam pojedeme tento víkend do skal. Odpověď? Do Rájce. Prší, půjdeme se aspoň projít. Kam? Do Rájce. Mohli bychom jít na houby. Kam? No, pochopitelně do Rájce! Na oddílové schůzi C.C.Dubí se řeší, kde proběhne letos oddílová brigáda. No, kde? Hurá, v Rájci. (Upravily se přístupové cesty, odtahaly požezané stromy, posbíraly odpadky, k Sokolí věži se umístily krásné dřevěné rozcestníky, vyřezávané Jirkou Švadleňákem.)

Ještěže není v Ostřížích masivech bivač, jinak bych tam trávil i noci. Na Silvestra mi nikdo nepřál obyčejně jen hezký nový rok, ale všichni hezký nový rok v Rájci. Na tento výraz mám už tak vytvořenou averzi, že jenom samotné psaní tohoto slova mi dělá potíže a, kdykoliv ho slyším, stojí mi všechny chlupy na těle (a to jich moc není...).

A možná už se ani nebudete divit, ale Rájec mě neopouští ani na moment. První, co po probuzení vidím, je obrázek Rájce malovaný Jirkou Švadleňákem, který máme umístěný s Holajsem nad postelí.

Ale přes všechno mé utrpení, které bohužel ještě neskončilo, jelikož kluci mají nakoupeno dalších třicet borháků a Pěťa už zase dělá v práci s tím lepidlem, musím napsat:

Karle, Petře, Jirko, klobouk dolů!

Jinak kdyby někoho zajímalo, kde trávím první jarní víkendy, můžete hádat...

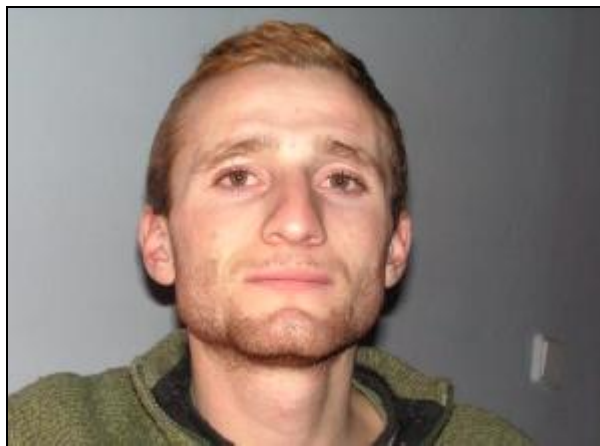
Rozhovor s Tomášem Mrázkem

Prostřednictvím on-line rozhovoru na LEZCI.cz

Jiří Houba Chára

CAO Děčín

Ve středu 2. března 2005 se na horolezeckém serveru LEZEC.cz uskutečnil on-line rozhovor s mistrem světa Tomášem Mrázkem (na snímku).

Za CAO News se ptal Jiří Houba Chára:

CNs: Ahoj Tomáši. Předně gratulace k Tvému famóznímu loňskému roku. A teď otázka, vlastně dvě: Máš nějakou vysněnou cestu, kterou by jsi chtěl letos (nebo vůbec) přelézt? A myslíš si, že je možné, aby v dnešní době někdo přeskočil u nové cesty rovnou dva stupně, jako to udělal Bernabé Fernández v cestě Chilam Balam 9b+?

T.M.: Zatím je maximum 9a+. Já chci letos vylézt tři cesty 9a.

CNs: Jaký je Tvůj vztah k přírodě? Jezdil jsi třeba na čundry, než jsi začal s lezením?

T.M.: Na lezení se mi právě nejvíc líbí, že je člověk v přírodě.

CNs: Bělina třeba tvrdí, že když se chystá na nějakou těžkou cestu v Alpách, tak o ní přečte všechno možné a myslí na to, jak ji poleze, tak intenzivně, že se mu o ní i zdá. A když tam pak přijde, tak jenom leze. Když se chystáš na nějakou cestu Ty, zdá se Ti o ní?

T.M.: Neprožívám to tak. Prostě tam přijdu a vylezu.

CNs: Jaký je Tvůj názor na bouldering? Nemyslím jako součást tréninku, ale jako samostatné disciplíny.

T.M.: Bouldering si našel svoje pevné místo a stále se rozvíjí.

CNs: Myslíš si, že u lezení zůstaneš i v pokročilejším věku, kdy už se nebude tak dařit a že si polezeš jen tak pro radost třeba do důchodu?

T.M.: Doufám, že mi to zdraví dovolí.

CNs: Tome, zajímalo by mne, kolik vylezeš cest za rok? Myslím úplně všech, jestli to ovšem vůbec nějak eviduješ.

T.M.: Je jich moc, přesně nevím.

CNs: Máš také rád rychlou jízdu a táhnou Tě rychlá auta nebo motorky jako Jindru Hudečka?

T.M.: Ne, já mám rád bezpečnou jízdu.

CNs: Koho bys navrhoval jako předsedu ČHS? (Bylo před volbou do VV ČHS. Poznámka redakce)

T.M.: Někoho solidního a schopného managementu.

CNs: Chodíš občas na LEZCE.cz a čteš si tady různé komentáře? A jestli ano, proč se občas nezapojíš do diskuse? (Kromě dneška :o)

T.M.: Články se mi líbí, ale diskuse, i když jsou o mně, mě nezajímají.

CNs: Opravdu si myslíš, že by lezci měli více dbát na to, jak vypadají a nechodit do skal špinaví a otrhaní? Já se třeba ve starých hadrech cítím nejlépe :o))

T.M.: Lezení už není jen sport pro pár nadšenců. Přibývá lidí, kteří chtějí při sportu pěkně vypadat.

CNs: Jsi členem nějakého horolezeckého oddílu?

T.M.: Ano, VUT Vertical Brno

CNs: Jakou hudbu posloucháš? Kterou kapelu máš nejraději?

Trance.

CNs: Myslíš, že bys mi mohl dát echo na e-mail až pojedíš někdy do Labáku, že bych třeba udělal pár fotek pro náš klubový časopis? (Holky z našeho oddílu by měly radost :o)

T.M.: Bojím se, že něco slíbím a pak na to zapomenu.

CNs: Díky za odpovědi.

Foto © 2005 www.tomasmrazek.cz

Orgon - Chateuvert 2005

„Schmutzige Kind v Provence“

Jaroslav Jeremy Dunovský
CAO Děčín

J a k o každý rok v zimě, u sklenice grogu či piva, nejdřív letíme do El Chorra, pak jedeme do Meteory a když se dočkáme února, tak horkotěžko posháníme mančaft na 12 dnů lezení na jihu Francie. Nicméně touha po slunečních stěnách bývá veliká, a tak se většinou hrstka starých vlků najde.

Tak to bylo i letos a posádka se sešla nakonec důstojná, tzn. žádní načesaní „šampóni“, jmenovitě Tom Mulén Melen, Pavel Mrňa Mrnka, Michal Klauďa a já. Jako záruka dobrodružného cestování byl opět přistaven Tomův útočný trolejbus VW Humr. V půli února jsme tedy s lehkou myslí opustili promrzlou střední Evropu.

Cesta s vidinou rozžhavených vápenců probíhala v dobré náladě a to i přes drobná nepohodlí jakými byly teploty pod bodem mrazu v prostoru řídicových bot (drobné průduchy v karoserii busu) a sněhová kalamita na dálnicích ve Švýcarsku.

Po 23 hodinách únavné jízdy napříč starým kontinentem, se silným severním mistralem v zádech, jsme dorazili do jihofrancouzského Orgonu, kde jsme se ubytovali blízko campu, přímo pod masívy na milém plácku, který trochu připomínal smetiště. Hned vedle měla teritorium smečka polodivokých psů, se kterou jsme si hned zkraje museli vyjasnit sousedské vztahy. Počasí se stabilizovalo na jasno či polojasno přes den, se silným chladným mistralem a solidními holomrazy během noci. Jinými slovy ve dne bylo možné lezení pouze na závětrných stranách skal a to v krátkém rukávu a po západu slunce byl blahofečen windstopper, péřovky a Tomův sporák (benzínový vaříč zn. MSR). Po dvoudenní aklimatizaci na místní druh vápence bylo lezení velmi pěkné a na začátek sezóny byly cesty klas. 6a - 6c úplně dostačující.

Útesy orgonské

V dychtivosti po provensálském folklóru jsme se taky rozhodli ve skupině navštívit i místní bary, bohužel již druhá a poslední návštěva téměř skončila mezinárodní roztržkou. Místní barmanka, loupeživá stará fuchtle, požadovala při placení za láhev tuctového stolního červeného zlodějských 15 Eur. Následnou tahanici jsme s ohledem na česko-francouzské vztahy, nenechali zvrhnout ve rvačku. Ta by vzhledem k fyzické vybavenosti a folklorním zkušenostem větší části výpravy, nemusela skončit pro marokínce šťastně. Nakonec jsme zaplatili, Tom označil obsluhu a kolem shromážděné marokínce svým esperantem za „Banditos“ a všichni jsme se důstojně vzdálili z podniku. Proto každopádně doporučuji, při návštěvě místních putyk, nejprve zjistit cenu nápojů. Je dost možné, že místní považují všechny blondáky za Němce s nacpanýma šrajtoflema.

Po této zkušenosti se již folklór odehrával výlučně v prostorách našeho trolejbusu, kde většina našich večírků probíhala nanejvýš důstojným způsobem, snad jen s výjimkou jedné šarvátky s pětilitrovým kanystrem solidního Merlota

(samozřejmě jsme zvítězili, vak kanystru byl ráno nalezen jak polštář, pod hlavou jednoho nejmenovaného člena družstva).

Po týdnu lezení a bikingu v místních terénech jsme opustili Orgon a vydali se do známého Chateuvert (na snímku), kde jsme pak zůstali až do konce našeho zájezdu. Ubytování jsme (po první ranní konzultaci s místní policií) zvolili raději výše v kopcích nad oblastí v příjemném lesní skrytu bez policejní asistence. Lezení a život v přírodě byl dál podřízen slunci, takže přes poledne ve skalách lezení i do půl těla a v noci mrazy dvou spacáků (za úplňkové noci nám zmrzl i zbytek vína).

Za zmínku stojí i odolnost družstva v oblasti hygieny,

kteřá byla kromě jedné noční návštěvy sprch v campu v sousední vesnici, zredukována na několik základních úkonů. Byla tak potvrzena úplná připravenost skupiny na polní podmínky. (Důkazem byl později i švýcarský celník, který velmi rychle upustil od prohlídky zajímavého vozidla, když našel mě a Toma ležící v hromadě materiálu, spacáků, láhví vína a bohužel i proviantu. (Kvalitu vzduchu ve voze si už vůbec netroufám hodnotit.)

Tom & Mrňa. Prima Vařečka..

Po dnech příjemného lezení a průzkumu parádních okolních bikových terénů, jsme nachystali náš bombardér k odletu na sever. Začali jsme brilantním odpojením přední levé kotoučové brzdy, která se vinou ledabylé opravy v českém servisu, již cestou do Francie začala přehřívát. Po loňském podobném zákroku před cestou z Monaka to byla v polních podmínkách téměř rutinní záležitost. Cesta do Čech tak byla opět příležitostí prokázat řidičské kvality a pevné nervy. Stroj byl samozřejmě naložen plody práce místních vinařů a delikátními francouzskými sýry a zásobou piva zvaného "blondýna". Po únavných 22 hodinách letu jsme naštěstí bez nehody přistáli doma mezi rodnými pískovci.

Výprava byla zdařilá a družstvo důstojně reprezentovalo a položilo solidní základ nové lezecké sezóny.

Dobré dny všem a úspěšný lezecký rok, přeje Jeremy.

Francouzské skalky a skály

Povedený předjarní výlet

Martin Štěrba
O.H.E.C. Opava

BUOUX

Náš letošní předjarní předvelikonoční výlet směřoval do jižní Francie. A protože náš hlavní lezec Hans oplýval výbornou formou, bylo rozhodnuto otestovat tuto přímo v centru „in Mekka of really hard rock climbing“, tedy v Buoux. Cesta z Opavy měřila 1800 km a trvala 20 hodin.

Sobotní ráno nás přivítalo krásným slunečným počasím, přitom žádným horkem, a tak podmínky byly skutečně ideální. Po třech dnech lezení jsme si ověřili, že oblast je na začátek opravdu tvrdší, ale že už se začínáme chytat a dalo by se zde strávit celých 9 dní, nám tentokrát vyhrazených. Nejvíce se

nám líbil sektor Fakir, kde jsme si skvěle polezli v cestách až do obtížnosti 6b+ a 6c bylo na spadnutí. Krásné lezení v dírách, hrůtcích, lištičkách i převisech. Opravdu rozdíl oproti předchozím sektorům s rajbasovými šestá pluskami.

La Fakir – tenhle sektor se nám líbil asi nejvíce..

Spaní bylo bezproblémové, včetně postavení stanů na náhorní planině nad skalami směrem na město Apt (tzv. Tschekocamp) a podle všeho se místní policie o tuto oblast přestala zajímat a spali tam nejen Češi. Občasný nepořádek pak bych viděl jako pozůstatek spíše jiných cizozemců, než našich lezců. A právě tady se zcela změnil záměr naší výpravy pro následné lezení (Verdon...). Po setkání s jabloneckými lezci nám byla vyrazena oblast...

LA JONTE

La Jonte – Jirka bojuje v jedné z cest..

Den volna, kdy se zkazilo počasí, jsme tedy využili k přejezdu do prý krásné oblasti vysokých vápencových věží

La Jonte. Z Buoux necelých 300 km na severozápad (je to mezi městy Millau a Mende). Nejprve projíždíme 30 km dlouhým údolím Georges du Tarn (kaňon řeky Tarn), ve vesnici Le Rozier řeku přejíždíme a kolem potůčku Jonte se nám otevírá opravdu krásné údolí La Jonte. Počasí přívětivé. Zde prožijeme nejhezčí noc spojenou s oslavou jara (cca 5 litrů) na parkovišti nahoře nad údolím. Naprostá pohoda, klid a předtucha super lezení. Nezklamala.

Ráno je totiž nádherně a my jsme v celé oblasti naprosto sami a jde jen o to, jak se k věžím (spíše okrajovým pilířům náhorního hřebene) dostat. Průvodce sice máme koupeného v nedaleké vesnici (20 E), ale přístup ke skalám je zprvu dost nejasný. Jde o to, že je zde tolik skal, ale lezecky jsou obdělány pouze některé, a tak je problém, najít ty pravé. Stezka od cesty vede do prudkého kopce pod hřeben věží, pod náš sektor Fusée, tak 15 minut. Přestože cesty mají až 160 metrů, všechny jsou kvalitně vynýtovány a poskytují vynikající lezení po jemných lištách, drobných zoubcích a, v případě cesty La fusée, také spárou. Délky za 6b jsou zde poměrně lehké, nejde příliš poznat rozdíl od 6a (asi trénink z Buoux) a Hans i já si zde nakonec onsajtneme i své první francouzské 6c. To už ale patří do jiné kategorie, pro mne opravdu těžké, silové i technické. Jinak výbava do cest max. 14 expresek a foťák. Kameny zde nepadaly.

Vlevo Edita pozorně jistí, vpravo Hans a Jirka v akci..

Údolí je nejen krásné, ale i známé tím, že se zde vyskytují jako v jediné evropské oblasti (snad kromě Pyrenejí) v hojném počtu obrovití orlosupové, kteří vám při lezení krouží nad hlavou a taky občas pořvávají. Místní ornitologové je zde uměle živí, cvičí a mají jako „tourist attraction“. Ti turisté ale asi až později, v březnu jsme zde byli v týdnu sami. Víkendy budou asi horší, vzhledem k nástupovým obtížím (těch 15 minut do kopce) bych se však nějaké přelidněnosti v cestách neobával. Kde však hledat ještě sportovnější oblast???

LE TARN

Hned vedle! Opět kousek od Le Rozieru přímo v údolí řeky Tarn. Spaní na parkovišti vedle cesty, sice ne tak romantické jako to horské v Jonte, ale zato naprosto luxusní! Totiž pod obrovskou převislou stěnou, kde jste chráněni proti dešti nejen vy, ale i celé vaše auto a cca stovka možných spolulezců. A řeka vedle vás. Oproti klasické jižní Francii je zde trochu chladněji (nadmořská výška kolem 300 m n.m.), ale my měli počasí již pohodové. Nebylo to na koupání, ani jsme se neopálili, zato lezecky zn. Ideál. Tarn je mnohými lezci považován za nejlepší francouzskou oblast. Je zde 7 oblastí a asi 30 sektorů, kde si zaleze opravdu každý. Sice je zde nejvíce cest kolem sedmiček a spousta osmiček, a tak se zde sjíždí

sportovci, ale já jsem objevil nádherné šestky minimálně na tři dny lezení. Zde jsem také přešel svou druhou 6c, „nádherně“ vytrvalostní, občas mokrou spárou s nástupovým boulderem a řetězem v 35 metrech. Lezeckým vrcholem zájezdu však bylo Hansovo pohodové OS cesty Flexion 7a v sektoru Oasis! Nádherné lezení po velkých dírách, vytrvalostní a do převisu, žádný boulder ani zrada, jen mít sílu a techniku. A hned vedle vedou obdobně krásné cesty, všechny od 6c do 7a a dlouhé 30 metrů. Zde se dá líz i za silného deště, všechno je pod převisem. Průvodce opět 20 Euro.

ARDECHE CHAUZON

Po cestě domů jsme navštívili i tuto známou oblast. Začínal velikonoční víkend a obávali jsme se, že v Chauzonu bude půlka lezecké Evropy. Pršelo a byli jsme tam úplně sami. Přesto jsme objevili 4 cesty, které se daly i za deště slízt a z nich vylezli dvě. Byly hezké, těžké, úplně suché a dlouhé (6b a 6c), někde vzadu (myslím, že jedna se jmenovala Totoche).

Děšť nás nebavil a v sobotu večer míříme domů. Jenže v noci na dálnici v Německu už nepršelo a někdo sjel z dálnice a nevím proč, nad ránem zastavujeme v... Pottensteinu!

FRANKENJURA

...tím zbloudilým řidičem byl Hans (blondatý sasský práskač) a vysvětluje nám, že přece jinak se z Moravy do Jury těžko dostaneme a on by potřeboval tuhle legendární Gülüchovu domácí oblast nutně poznat. V pohodě se vyspíme u jezírka na okraji Pottensteinu (odpoledne pak zjistíme, že jsme spali v místě hlavní turistické atrakce, tisíce Němců všude) a jdeme bez průvodce hledat cesty. No proti Francii zklamání, ale nakonec pohoda a Hans si na Weissensteinu s nadhledem onsajtneme 8+. (A pak se jen ujišťuje u místních, zda to nějak přece jen nebyla třeba sedmička. Jako že jestli to trochu neošidil. Nebyla a neošidil.) A to v noci nezamhouřil oka! Už se těším na jeho výkony v Sasku za pár dní.

Jako poslední ještě lezeme i na další pěkné stěně Marientaler Wand. Krásné díry, oproti Weissensteinu však všechny oblé a kluzké a mokré.

BLANSKO, OPAVA

Dojeli jsme v pohodě a ještě stihli i s klučikama objet holky a babičky. (Kyčkovánka radovánka.)

Účastníci výletu a nejlepší výkony:

Edita Šafářová, Blansko (5b OS, 6- RP), **Jirka Kubín**, Opava (6b+ RP), **Jan Hansi Vícha**, Opava (7a OS, 8+ OS) a já, **Martin Štěrba**, Opava (2x 6c OS).

PAMĚTNICKÉ OKÉNKO

Venku opět sněží, na internetu si prohlížím stránky LEZEC.cz, a čtu, jak na Luční boudě a vlastně všude kradou lyže, a jak Pavel K. zápasil v Krkonoších o holý život a tu jsem si vzpomněla... vzpomínka je stará pouze čtvrt století a kousek.

Jak jsem netušila, že na Luční boudě nejede autobus...

Velikonoční vzpomínka..

Alexandra Merhulíková

V minulém čísle jsem se zmínila o Jardovi Sineckém, který miloval hory a skály a jeho žena Eva našťástí též, a tak jsme radostně s tímto pohodovým párem navázali přátelství. Záhy Jarda navrhnul, že bychom mohli strávit Velikonoce na Luční boudě v Krkonoších. (Pak se přiznal, že si nás chtěl trochu ořukat, co vydržíme.)

Když jsme balili naše krosny, všimla jsem si, že můj muž Voloďa si balí lulku a tuzexovou pixlu tabáku... Ha, chce ohromovat ve společnosti a už jsem balila červené kaliopy a k tomu červené klipsy a šáteček do drdolu. Jenže on si tam přidal čínštinu, no a já tedy přihodila něco kosmetiky. Vzpomínám si na flašku kolínské!

Vláčkem jsme z Děčína dojeli do Harachova, kde jsme přespali a nějaký dobrodinec z chaty nás odvezl k Mumlavě. A tu mi došlo, že dál se už nepojede, ale pošlape. Naštěstí jsem netušila jak je to daleko, ale co jsme netušili všichni bylo, že je zákaz vycházení na hřebeny. Fakt bylo hnusné a škaredé a cesta vedla neustále do kopce a když jsme ve vichru a mlze dorazili na Labskou boudu, což bylo tenkrát staveniště, odhodili jsme, v zájmu přežití, jako zbytečnou zátěž pecny chleba a nandali na sebe co se dalo a sunuli se dál od tyče k tyči do bílé mlhy. Jardovi zmizel usměv z tváře a stále se ohlížel, zda jsme všichni a myslel, že ho raní mrtvice když viděl, že mám zcela rudý obličej. Ale on to byl jen onen červený šáteček do drdolu, který jsem si uvázala, abych nezmrzla.

Na Martinovku jsme se připlazili s vidinou tepla, ale byl sanitární den či co a personál nám škvírou v pootevřených dveřích sdělil, že je zavřeno. Pak si nás prohlídli a milostivě pustili do kuchyně, ať si uvaříme čaj a nerušeně pokračovali v sledování TV. S tisícerými díky jsme se osvěžili, rozloučili a razili si cestu směr Špindlerovka.

Do nóblové haly Špindlerovy boudy jsme vešli v době podávání večere a ze schodů právě scházela madam v bílém krajkovém overalu a nevěřicně na nás zírала. Jak by ne. Vypadali jsme jak kříženci eskymáků s bezdomovci. (Já jsem měla přes kulicha ovázané kalhoty od pyžama a z kabátku šálu.) Jenže zde nastaly problémy. Zaregistrovali nás hoši od Horské služby a po výsledku kam jdeme nás nechtěli pustit dál. Jarda se pustil do vyjednávání a nakonec jsme mohli pokračovat s tím, že o nás věděla HS na Luční. Zbytek cesty se konal za tmy. Když jsem upadla museli mi pomoc s krosnou, abych se vyhrabala ze sněhu. A stále jsem „viděla“ siluetu boudy a „slyšela“ agregáty, až se halucinace změnila na skutečnost a bouda nás sevřela do své teplé náruče.

Nejenže jsme to dokázali bez autobusu, ale obsah krosen se nakonec ukázal nesmírně užitečným. Kafirkrémem z mé kosmetiky jsme si namasírovali poničené svaly a ve vinárně za vůně lulkového tabáku jsme se radovali dlouho do noci. Inu mládí!

Zbytek Velikonočních svátků bylo nádherně, azúro a z této akce se pak stala tradice našeho oddílu a na Luční boudě o Velikonočních jsme vypili nejedno pivo a zapěli nejednu píseň. A jak se perfektně lyžovalo po „Krkonošových kapkách“ v bufiku u Obří boudy...

Velikonoční pomlázka 1984

Malý sametový příspěvek do pamětnického okénka

Jiří Petrini Petřík

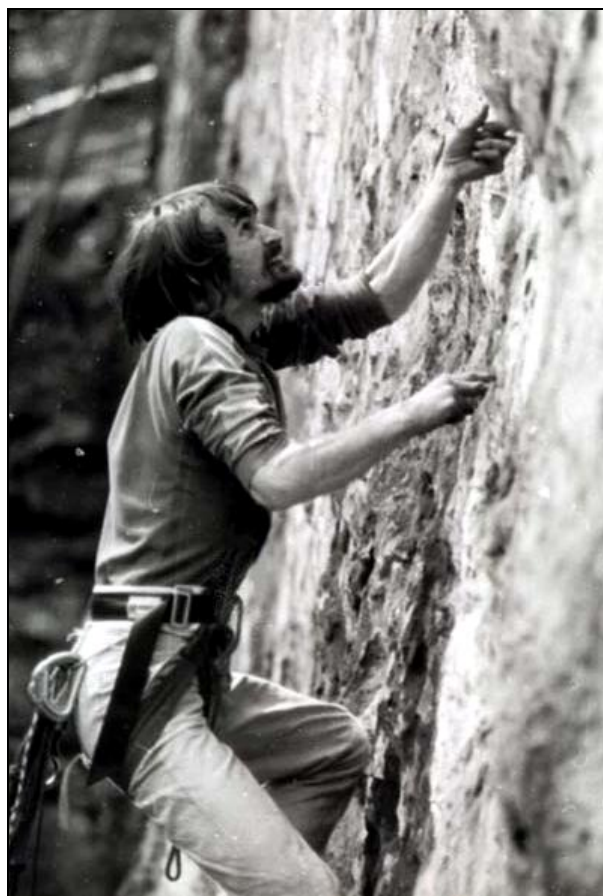
Když kluci s holkama (Lucie Bílá, pozn. redakce) o velikonočních vypadnou večer z hospůdky, nebývá o veselé zážitky nouze. Stačí jiskra a události dostanou nečekaný spád. Bohužel 10. února 1984 zemřel prezident Andropov a na MNV v Arnolticích visela sovětská vlajka. Cestou k Vojtěchovi se to nedá minout. Ráno soudruzi nevěříc koukají. Vlajka je pryč!?!

Hned se rozdrnčely telefony a za pár hodin dorazilo záahové komando s psovodem. Jak mladí vlajkonoši s děvčaty skotačili s uloupenou vlajkou, zbylo ve sněhu spousta stop, jež po různých peripetiích končily na tábořišti pod Vojtěchem. Tam byli ostatně ospalci ihned zatčeni.

Ostatní výtržníci, co šli lézt do stěn, si po vzoru pomocníků VB uřízli z vlajky červené pásky na rukávy. Ti byli zatčeni postupně, jak nic netušíc přicházeli. Zajistit vlajku se nepodařilo...

Na paměť této události hned 3.3.1984 vylezl Míra Myšák Mikyška s Honzou Culkem a Sašou Machovou Cestu vlajkonošů na Vekou Baštu...

Pepa Šponiar od neznámého autora - Myšákův archiv

Pro ČAO News zapsal **Podpraporčík Petrini**; karikatura Myšáka je od Vaška Petříka

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Labské údolí – pravý břeh

Masiv žlutý pilíř - Matesova hrana VIIIb

5.4.2005

Vladislav Nehasil x Jan Paul

Vpravo od cesty „Žlutý kout“ hranou (kruh) a stěnou na balkón ke 3. kruhu cesty „Boží lávky“. Tou na vrchol.

Klárka – Globální oteplení VII (var. Staré cesty)

8.1.2005

Pájka & Andrea

V pravé části J stěny koutovou spárou přes vklíněný kámen pod převis, doleva převislou spárou ke slaňovacímu K, šikmo vlevo stěnou a komínem n.v.

Soutěsky

Strážce hřbitova - Spi sladce VI

30.3.2005

Vlastimil Peroutka, Ladislav Černý

Mírně zprava a středem severní stěny přes velké hodiny ke slaňovacímu kruhu.

Ostrov

Pastýř - Ranní ptáče VIIC

31.7.2004

Petr Waller, J.Hluchý

Nástup stěnou při hraně vedle komínu (nebo komínem) na římsu a stěnou přes 3 K na temeno.

STŘÍPKY..

Na kolech na Kozelku

V sobotu 2. dubna 2005 proběhl XXV. ročník jízdy na kole z Mariánek na Kozelku, jak je zapsáno v kronice hostince v Nečtinách.

Letošní rok dojelo asi 70 lidí. Ti odvážní přespali pod tribunou na nečtinském hřišti, aby ráno vyrazili do chladných stěn Kozelky.

Hlavní organizátor akce – Jirka Prcek Los spolu s Karlem Vozábem

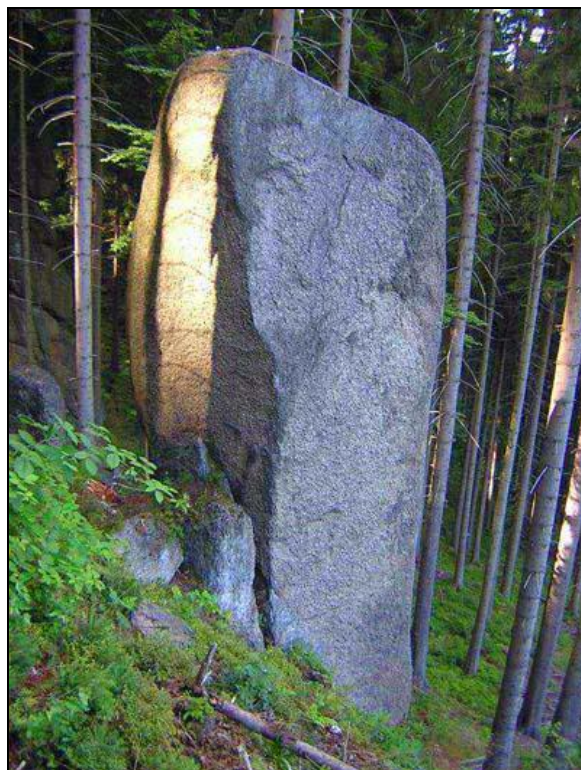
ČAO PETRINI

ODTAJNĚNO - Skalní město u Stříbrné

Vloni v září nám František Algena Mezera napsal velice nadějný e-mail:

„Koupil jsem teďkyn nové baterie do vrtačky, tak se těšte! Prej někde u Kraslic si lišejníky a mechy na skalách užívaj poslední sezónu... Ahoj Algena“

A už je to tady – oblast byla koncem března t.r. odtajněna. Jmenuje se **Skalní město u Stříbrné** a tvarem věží i materiálem silně připomíná Jizerské hory.

Na věž Stříbrňák vede zatím jediná cesta hranou a stěnou přes 1 BH nazvaná Aplaus VI.

Nachází se na první odbočce vpravo ze silnice Stříbrná - Přebuz (zelená turistická značka směr Špičák), nedaleko Kraslic v západní části Krušných hor. Výška věží se pohybuje od 3 do 18 m. Cesty jsou zajištěny nýty a borháky, ale hodí se i vlastní jištění. Obtížnost se pohybuje v rozmezí II až VII, na vrcholech jsou slaňovací kruhy a vrcholové knížky. Popisy cest najdete v průvodci na adrese www.webpark.cz/sasatoman/ nebo v hospodě Máry ve Stříbrné.

POZOR! Pro prvovýstupce je zde stále mnoho pěkných nepokořených linií a netknutých věží!!

Na zmíněném webu naleznete také dost pěkných motivačních fotografií. **Standa Emingr** k tomu napsal:

„O skaláčku jsem z mapy a z vyprávění věděl asi čtyři roky, bohužel jsem se do těch končin nikdy nevypravil. Když jsem uviděl ty fotky, nechtěl jsem tomu ani věřit. Otázkou ale zůstává, jaké je to ve skutečnosti. Takže jsem zvědav na první zprávy od očitých svědků.“

Zleva: Velký kohout, Strážce skalního města, Drak a Opozdilec

Už se tam chystáme...

Lahůdka pro milovníky umělých stěn

Přehrada Emosson 1.970 m n.m.

Titulem „nejobtížnější horolezecká stěna vytvořená člověkem“ se pyšní hráz Emossonské vodní přehrady v oblasti Dents du Midi ve Švýcarsku. Horská přehrada Emosson byla vybudována v šedesátých letech minulého století u švýcarské vesnice Chatelard, asi devatenáct kilometrů od Chamonix. Přehradní stěnu vysokou 180 metrů se rozhodli využít pro horolezce.

Ve stěně je šest set umělých chytů a celý výstup trvá v průměru 5 hodin. Cesta není zadarmo a obtížný je i první „položný“ úsek. Nečekejte žádná obrovská madla odzdola až nahoru.

Pokud máte o výstup zájem, musíte mít průkaz horolezce a v kanceláři, která je zároveň kavárnou, zaplatit 20 CHF na osobu. Poplatek je určen k udržování stěny a umělých chytů v dobrém stavu.. Pak dostanete klíč k zámku, kterým je zajištěn žebřík vedoucí k prvním chytům.

Prvním, kdo tuto stěnu vylezl, byl švýcarský horolezec **Thierry Amaudruz**. Neobvyklost tohoto lezeckého výstupu, atraktivní tvar stěny i krásné okolí sem láká obrovské množství zájemců, tak si pospěšte!

Foto internet

Lezecké uzávěry

duben 2005

„Právě jsem se vrátil z **Labáku**, kde jsem uzavřel na levé straně oblast od **Východního rohu po Porcelánovou stěnu**.

Na **Čertové Vodě** jsem uzavřel **Čertovu hlavu, Borovou věž a Malou skříň**. V této oblasti je zvláště žádoucí nepřibližovat se ani k označovací tabulím. Obě místa jsou přehledně označena jak na dolní pěšině pod masivem, tak i na horních vyhlídkách.

Třetí uzávěra je v **Ostrově** kolem věže **Obr**.

Strážci budou vykonávat zvýšený dohled v těchto místech. Prosím vyzvěte lezce, aby tyto zákazy respektovali!“

Jan Kampf, Varnsdorf, 2.4.2005

Apel jednoho dolnožlebského vogela..

Pátek, 1. dubna 2005 (To není apríl)

S jarem přilétli do Labského údolí opět ptáci. Opět si za bydliště vybrali Východní roh s Ústeckou. A proto se tam nesmí co? Houbařit, muškařit, šoustat a samozřejmě lézt.

Zákaz se vztahuje na cesty od Rybářské bašty až po Porcelánovou stěnu. Protože se na naší komunitu stále více zaměřuje oko všemocné ochrany matky přírody a náš přidělený styčný důstojník CHKO je celkem milý, tak tam, prosím, nějakou dobu (asi do června) nelezte! Zákaz lezení platí i v Čertově stěně, ale tam stejně lézt nechodíme.

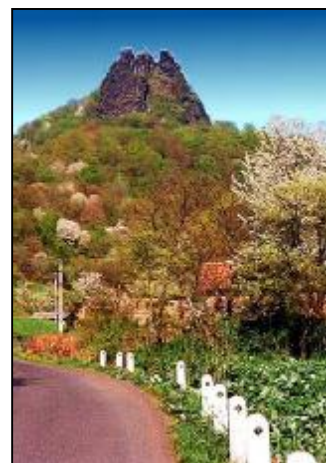

Pítr Vogel Laštovička, Dolní Žleb

Vrabinec – každoroční zákaz lezení

A ještě jednou zákazy, tentokrát na Vrabinci. Horolezecká činnost na **Hlavní, Střední a Malou věž a Střední jehlu** je v období od 20.4. do 20.6. **zakázána**. (Teoreticky by se tedy mělo smět lézt na Hlásce, Pevnosti a Zeleném pilíři.)

Poznámka: Každoročních dočasných uzávěr lezeckých oblastí je čím dál více, bohužel není snadné se jich jednoduše dopátrat. Doufejme, že nově zvolený výkonný výbor ČHS zajistí trochu kvalitnější informace pro členskou základnu, nežli tomu bylo doposud..

Smrtný úraz v Ostrově

28. března 2005, na Velikonoční pondělí, došlo v Ostrově ke smrtelnému úrazu. 38letý horolezec z Nového Města uklouzl při cvakání jediného kruhu asi v polovině Benkeho cesty a po přetržení jedné ze dvou založených smyček spadl až na zem. Ještě tentýž den večer zemřel v ústecké nemocnici.

Tragický začátek lezecké sezóny..

Dávejme na sebe pozor!

Málokdo může prohlásit, že se ho pády při lezení netýkají, jako to udělal ve třicátých letech minulého století **Willi Welzenbach** (zahynul na Nanga Parbat).

Takto popsal loňskou „úrodu pískopádů“ na Hruboskalsku **Miroslav Gomi Homolka**:

„Prasklým obratlem skončilo v srpnu 2004 počínání **Honzy Vericha** na "Normálce" na Kapelníka, když "vyjel" ze sokolíka před traverzem k 1. kruhu. Vlastnoručně založenou smyčku vytrhl a skončil pod nástupem.

O něco lépe dopadl autor několika cest ve Skaláku, **Lukáš Bourák Čermák**. Při pokusu o další skalp v podobě prvovýstupu na významnou věž oblasti, vypadl před zavrtáním 1. kruhu z jihozápadní stěny Taktovky. Skončil rovněž u nástupu a zlomený kotník odsunul jeho cíle do dalšího roku.

A aby toho nebylo málo, v říjnu dělali **bratři Meierovi** novou cestu při východní hraně Hádankáře (Zámecká Rokle). Mladší z dvojice, **Mirek Holous Meier**, pod vrškem vypadl a po více než desetimetrovém (!!) letu zůstal viset s křáplým žebrem, tržnou ránou na hlavě a několika dalšími patáliemi.“

HANDBUCH DES ALPINEN SPORT

Julius Neuder, president Alpen Clubu
--- 1882 ---

„O alkoholu na horách - pokud jde o koňak, višňovici, slivovici a další alkoholické nápoje, je o nich rozšiřován mylný názor. Mnozí se domnívají, že alkohol dodává odvalu a vytrvalost. Je to však mylný názor. Nestavíme se však úplně negativně proti alkoholu v případě úplného vyčerpání. Pak se můžeme napít několik doušek alkoholu, považujeme to však za lék. Mnozí se domnívají, že alkohol nás opravdu posilní, ale opak je pravdou. Za krátkou dobu následuje nervové vyčerpání, slabost a celkové fyzické vyčerpání, nohy se stávají těžkými.

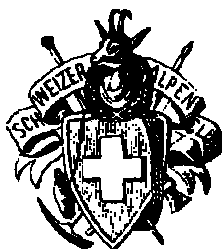
Nemůžeme mít námitky proti tomu, že horský vůdce a místní obyvatelé holdují alkoholu. Ovšem zde platí: vše se nehodí pro všechny. Když budeme jíst a pít všechno, co náš horský vůdce, pak se stane, že devět z desíti nedojde do cíle.

Ve víně však máme nedocenitelnou poživatinu pro naše vysokohorské túry. Během výstupu pijeme však co nejméně, přílišné pití není vhodné. Při krátkých zastávkách nalijeme do poháru trochu červeného vína, přidáme chléb, který sníme a pak se vypije zbytek vína. To nám stačí a dostatečně nás posílí. Při delších odpočincích, pokud máme žízeň, pijeme bílé víno. Když máme velkou žízeň, přidáme vodu nebo sních. Jestliže jsme hodně vysoko, asi tak v třetí třetině výstupu, cítíme se unaveni nebo se dokonce objeví příznaky horské nemoci, pak je nejlepší cherry, Masala nebo staré maďarské víno. Napijeme se dva nebo tři doušky. Je to úplně něco jiného než pití alkoholu. Jestliže je to nutné, můžeme si dát každou půlhodinku dva nebo tři doušky.

Na vrcholu je nevhodnějším občerstvením láhev šampaňského. Při sestupu již nemusíme být tak opatrní. Když je nám teplo, můžeme pít pivo. Láhev piva je pak vrcholným kulinářským požitkem.

Když pak večer dojdeme do cíle po vyčerpávající túře, pak je výborné svařené kořeněné víno, které nám vrátí pohodu a sílu. Před spánkem je horké víno nebo teplý grog nevhodnější pro klidný spánek.“

Vzali jste si poučení?

Svoboda lezení

Milan Svinčo Svinářik mi poslal tip do úvodníku, neboť jsem si tuhle postěžoval, že pomalu docházejí:

„Zdar Jirko! Jak jsem slíbil, posílám ti pár řádků od mého oblíbence Gastona Rebuffata. Jsou to úryvky z článku „Svoboda lezení“, zveřejněném v knize Hvězdy a Bouře. V tom článku se Gaston kriticky rozhovořil o tzv. bezpečnostním myšlení, které jako fenomén té doby začalo ovlivňovat vývoj nejen horolezecké scény, ale i společnosti jako celku. Vytučnil jsem tu jeho nejúdernější glosu. Nalož s tím, jak uznáš za vhodné.“

Protože se jedná o hodně silné myšlenky, rozhodl jsem se dát jim trochu větší prostor. Možná i v souvislosti s neštěstím v Ostrově... (Díky Svinčo!):

Gaston Rebuffat,

úryvky z článku „Svoboda lezení“

...O opatrnosti jsem neměl ani v mládí zvlášť dobré mínění, protože tento pojem je tak nepřesný, že neřiká téměř nic a v mnohých případech je jen zástěrka zbabělosti. Na čem záleží, to je bdělost, zdravý rozum, porozumění a fantazie...

...Smutné, politováníhodné bezpečnostní myšlení, ošklivé slovo, které zavrhuje nadšení, to nejkrásnější, co v životě existuje. Jen ne žít! Spokojit se s existencí, to je jednodušší a bezpečnější! Raději životu přidat několik let, než naplnit roky životem...

...Horolezectví není věc předpisů, kterými by nás chtěli pod zástěrkou bezpečnosti postupně zavalit, ani věc soudů. Jde jen o probuzení porozumění a pochopení. Všechno ostatní jsou marná slova a nesmyslně popsaný papír.

Gaston Rebuffat na legendárním historickém snímku

*** **Alpijada 2005** ***

Summitrun - Alpijada Nostra

1. **Milan Šafařík**, CAO, 46:28
2. **Pavel Černý**, CAO, 48:40
3. **David Nehasil**, HOB, 52:17
4. **Ilona Škálková**, CAO, 55:55
5. **Tomáš Beneš**, Tomtour, 1:01:10
6. **Josef Kratochvíl**, Tomtour, 1:02:10
7. **Jan Šlechta**, ČAK, 1:24:30

P.S.: Škoda neúčasti Řež HO, škoda Hobla na VH. Nabízím revitalizační program pro HO Řež! A pro sebe taky...

Jan Červ Šlechta, ČAK Praha

HUGOVI KE SVÁTKU

Milý Hugo kamaráde,
do nosu si dneska dáme,
dvanáctečku chlazenou,
od blondýnky točenou,
navrch ještě rumíka,
ať se nikdy neblinká,
půjdeš domů v obláčku,
cestou dáš pár koňáčků,
doma z tebe radost mají,
panáčkem tě přivítají,
těšíme se za rok moc,
už jdi spát a dobrou noc.

Báseň pro našeho kamaráda **Rudu Huga Stehlíka** (na snímku) od kamarádů z HO Tisá.

Byl už zde Karel Bělina?

Kráčíte hlubokými hvozdy, divočinou bez cest a chodníků, bílými místy na mapách. A tu se před vámi zčista jasna vynoří silueta panenské věže. Ale je opravdu panenská? Nebyl tu už třeba **Karel Bělina**?

Abychom vám trochu pomohli v odhadu, jeden příklad: Na obrázku je čedičová jehla **Bílá paní** pod vrcholem Slavíček ve Sloupu u Nového Boru. Vlevo v reálu, vpravo jak by vypadala po jeho návštěvě.

Bystrý horolezec Qaker jistě odhalí nepatrný rozdíl... :o)

Rocking & Skalní potlach

V květnu t.r. proběhne v Ostrově, Tisé a Rájci druhá disciplína letošní Alpiniády – Rocking neboli Skálování.

Při té příležitosti přišel organizátor **Jan Červenáček Šlechta** s návrhem, udělat to letos trochu širší, nežli jen jako tradiční Alpiniádu-rocking:

„Udělejme z toho sraz horolezců, lezců, turistů a vši té, s geologickými útvary spjaté a spřažené, havěti. Já osobně jsem již nyní vyzval k účasti KrVyTuh (horští turisté, které jsem ve výzkumáku vozil do hor) i svoji rodinu (An, Jack, Stephen a možná i manželka); z čehož je vidět, jak je to spektrum, eventuelně se hlásící ke geologickým útvarům, široké...“

Proč ne? Třeba se zrodí další z horolezeckých srazů, který doplní trojici zaběhlých: Zabilkáč, Jetřichovice, Roklice.

Takže termín: 20. až 22. května 2005, no a ještě název. Co třeba Skalní potlach?

Těšíme se na vás...

ČAK Praha & CAO Děčín

Jeskyň v Labském údolí

Na únorové schůzi nás napadlo, že bychom mohli prozkoumat nějaké jeskyně v Labském údolí. Domluvil jsem se s Jardou Uhrem, Pavoukem a Tomášem. Já s Tomášem tam ještě nebyl a Jarda s Pavoukem se tam chystali po dlouhé době, takže jsme se všichni těšili.

V sobotu jsme se sešli na Belvederu a vyrazili. Jako první jsme došli k Loupežnické jeskyni. Je tam docela úzký vchod. Tomáš se bohužel po několika marných pokusech do jeskyně neproplazil, a tak jsme postupovali ve třech. Byla to nejdelší jeskyně, lezli jsme dvě cesty. Asi po 40 minutách jsme se dostali ven.

Další jeskyně byla Dámská. Ta je krátká a docela lehká. Vedle je hned Krakonošova jeskyně. U té bylo přivázané lano a za chvíli začali vylézat „kolegové jeskyňáři“. Krátce jsme pokecali a lezli zpět do podzemí. Dá se to i bez lana. Myslel jsem, že si cestu dolů docela pamatuju, tak jsem zpátky šel první. Po chvílce jsem se už ale cpal do jiné díry. Vymlouval jsem se na to, že hledám novou cestu, ale neprošlo to.

Ten den jsme ještě prolezli: Jeskyni Naději, Přátel přírody a Přátelství. Po celodenním komínování nahoru a dolů, plazení a prolézání jsem toho měl docela dost, ale stálo to za to.

Honza Jordák, CAO Děčín

Horolezecký maškarní bál

Horolezecký klub CAO Děčín se 12. března zúčastnil maškarního bálu v Besedě v Bělé. Vždycky platilo, že horolezci se umí bavit a tato pravda se potvrdila i tentokrát. Bylo hodně veselo. A kdo je kdo? Hádejte..

DigiFoto © 2005 Sponge

Vítání letního času U Kosti

A ještě jedna březnová kulturní akce.

V neděli 27. března 2005 proběhlo v dolnožlebské osvěžovně U Kosti vítání letního času spojené s oslavou narozenin **Zdeňka Vaishara**.

Labem zatopená jediná přístupová silnička však zapříčinila poněkud slabší účast, nicméně ti zdatnější si poradit uměli a letní čas náležitě přivítali..

DigiFoto © 2005 Sponge

Znáte je? - Věž přátelství

Spadá do oblasti Skály u Sosnové a je to pohledná věž, která je v těsné blízkosti České Lípy. Vede na ní 14 cest, včetně třech „hvězdičkových“: Větrná cesta VIIb, Cesta pod slaněním VIIb a Bílé díry VIIb. Prvovýstupci starších cest nejsou známi, o ty novější se v osmdesátých letech postarala trojice prvovýstupců – Jan Bajak, Václav Krycnař a Pavel Soukup.

Blízkost města a snadná dostupnost si ovšem vyžádala daň v podobě neskutečně vydržených stupů na Staré cestě i nástupech těch nejlezenějších, ale hlavně nepěkným bordelem v okolí..

Věž přátelství, března 2005. Koutem v náh. stěně vede Stará cesta II

Foto © 2005 Sponge

Jarní varování Mr. Autsajda

Jan Autsajd Puš (HO Šutroplaz), přispěl tentokrát s netradičním apelem:

„Ve svých archivech jsem našel tenhle propagační materiál proti alkoholu. Je to pozoruhodné, neb ten muž proslul nejen jako masový vrah, ale i jako pěkně ožrala :o)

Nicméně to zřejmě nebyl vtíp, ale bylo to asi myšleno smrtelně vážně!

Tak jenom jako varování před jarními touhami = zahradními restauracemi..“

Zippichovo malé soukromé jubileum

Že čas pádí jako splašený kamzík, dokládá také malé soukromé lezecké jubileum Petra Zippicha Štěpána (na snímku). Už je to 40 let, co prvně přičichl k vůni pískovcové věže. V roce 1965 byla jeho úplně první cestou Údolka na Blatník ve Skaláku...

Tož, Zippichu, ty jeden zrudlý kmete - ať Ti to stále stejně dobře leze i v té příští čtyřicítce!

Za kamarády, nejen z klubu CAO Děčín, Jiří Houba Chára

Valná hromada ČHS mým pohledem

„Stačí, když se podíváte na zápis na stránkách ČHS; o koho jsem se oťrel, ten neprošel (Hejtmánek, Vomáčko). Na druhou stranu jsem si tak nadělal mnoho nepřátel. Potlesk, při svém představení, měli jediní dva kandidáti: Čepelková a já, přesto vidíte můj výsledek.“

Také platí, že nestačí podpora pouze před VH, ale přímo na VH. Z 12 000 členů ČHS bylo zastupováno asi jenom 4000. Prostě tam přijeli pouze ti, kteří měli v komisích rozhozené nějaké peníze, o které bylo třeba se prát nebo je obhajovat. Musíme se tudíž dopracovat také k nějakým penězům z komisí, jinak se do toho vejboru nedostanu.

Celkově shrnuto: liberecko – jablonecko - českorájská metuzalémové vyžralou taktikou, divadlem a fintami porazili nejednotné berounsko – vltavsko – labsko – oheřské kmeny a Slezané získali paritu.

Hejtmánek byl na základě mého sebevražedného projevu popotahován J.Novákem veřejně za nesplnění usnesení. Vomáčko byl rozkryt s výší příspěvku do komise (však se taky hned hlásím o spolupráci: nač vydávat 2x za mediální prezentaci, když se to dá spojit za jedny peníze!).

Všichni si asi mysleli, kolik sedí v auditoriu polabanů, dostali strach a pořádně mě zkroutil. Není však důležitější probojovat politické téma, než diplomatickým mlčením získat nekontroverzní teplé místo ve výboru?!

Z tohoto pohledu mám čistý štít...“

Jan Červ Šlechta, ČAK Praha

P.S.: Přepis svého projevu mohu na vyžádání pořídit a zaslat.

Když ruce hovoří za vás

Schmilka, Turm am Verborgenen Horn, Gondaleiter VIIb...

Milan Šafařík, v.r., CAO Děčín

www.hruboskalsko.cz

Zajímavá čísla z webu Hruboskalsko:

Na webu je zapsáno: 26 oblastí, 1163 lezených věží a masívů a 5996 cest.

Z těch cest na nás jako berlička shlíží 3410 kruhů.

Nejvíce kruhů je v Dračkách (980), 2. místo patří Věžáku (695), 3. je Kápl (576).

Nejvíce okované věže:

1. Obří skála (Dračky - 47 ks)
2. Zámek - Alpinka (Dračky - 41 ks)
3. - 4. Dračí věž (Dračky) a Dominstein (Kápl) po 39 ks
5. Skaut (Dračky - 35 ks)

Sestavil: Miroslav Gomi Homolka

Tepličáci v Indii

„Tak jsme dorazili do Delhi. V Praze jsme nastoupili 26.3. do letadla CSA (s přestupem v Moskvě) čtyři: **Jan JN Nestler, Petr Herka Herian, Petr Špágr Špaček a Martin Oskar Pudík**. Při přestupu v Moskvě ztratil Oskar nějaký ústřížek k palubence, který se ani nikomu neodevzdává a nakonec ho nepustili do letadla. Když jsme mu šli na pomoc, tak vykřikoval, že ať se nestaráme, prý to zvládne a všechno má pod kontrolou. Neodletěl.

V Delhi jsme ubytováni v obvyklé lokalitě naproti hl. nádraží v Phralgangi. Já byl včera okradený snad o všechno cenné, co jsem sebou měl (mimo doklady a peněz) za dost nepochopitelných podmínek. Vypadá to na nějaké skryté umění zdejších lapkovských čmoudů.

Potkal jsem tady známý, kluky a holku z Teplic, kteří jsou tady přes dva měsíce. Večer jsme s nima na střeše jejich ubytovny pohovořili. Přišli ještě dva kluci z Čech, co je ta partička potkala v Delhi a kteří se právě vrátili z Nepálu, a dali nám docela cenné informace.

Původně jsme chtěli jet do Nepálu, do oblasti vnitřního Dolpa (Transhimaláj), ale s ohledem na tamní bojovnou situaci a obzvlášť v západním Nepálu, jsme se rozhodli odletět pouze do Delhi a tady se rozhodnout, zdali nepojedeme raději do Indické části Himaláje (vypadalo to tak na 80 procent). Od kluků, co se vrátili z Nepálu, jsme se dozvěděli, že pozemní cesta je opět otevřená a že je možno se přes Varanasi po Pokhary dostat. Tak alespoň jedna pozitivní zpráva.

Zdraví **JN**, 28. března 2005, 9:50 hod“

Touhle úvodní zprávičkou se přihlásil **Honza Nestler** po příletu do Delhi. Oskar se později našel, ačkoliv si z dobrodružného přisedání v Moskvě moc nepamatoval a celá partička se vrhla do víru asijského dobrodružství. Uvidíme, s čím kluci přiletí.

Pokud nedostáváte e-mailové zprávy přímo od nich, můžete díky **Lukáši Chalupeckému** sledovat dosavadní průběh výpravy na www.skajp.cz.

Noví průvodci

Půjde-li vše podle plánu, měl by letošní rok být bohatý na nové horolezecké průvodce. Před dokončením je průvodce na **Labák**, přímo napěchovaný novými cestami, na dobré cestě je podle všeho i průvodce na **Dubské skály** a finišuje se také na **Rájci a Tisé**.

Mirasův švih

V sobotu 26. března se konala letošní vzpomínková cyklistická projížďka „**Mirasův švih**“. Bylo vlhko, cesty byly blátivé, proto se trochu zkracovalo (Javorská) asi na 85 km. Dlouhou trasu absolvovalo jen 13 jezdců, z toho 6 z CAO Děčín.

Večer proběhlo příjemné posezení v restauraci na Táborském vrchu, kde se sešlo asi 120 – 130 lidí a k poslechu i tanci hrála parádní rocková skupina.

Velké poděkování za krásnou akci patří, jako každý rok, „Myšákovcům“..

Horolezecké skvosty

Opravdovými historickými skvosty se může pochlubit **Vladislav Pštrosák Strnad** z HO Mšeno. V jeho archivu je několik vzácných vrcholových knížek z Dubských skal, které pamatují první dobyvatele zdejších vrcholů. Například kniha z Kesselturnu byla vložena do vrcholové schránky 30.4.1939 nebo ta ze Svatební věže (na snímku) je datována 18.9.1948.

Vlevo schránka a vpravo kniha ze Svatební věže

Listovat stránkami těchto knih je jako cestovat v čase. Ze zažloutlých listů dýchá opravdová horolezecká historie Dubska.

Na historické pohlednici asi z roku 1920 je pohled do údolí Roklice

Foto © 2005 **Sponge** a archiv CNs

Jubilea v měsíci dubnu

Horolezectvo děčínské s radostí oslaví významnou mez života dvou zakládajících členů CAO Děčín, v roce 1994. Jsou to:

Vladimír Pitbull Jirkal, který oslaví 50sátiny

a

Jiří Kudrna Kudrnáč, který bude oslavovat 40cetiny.

Přejeme vše nejlepší a také hodně přátel, neboť přátelství je součástí lidského štěstí...

Redakce CNs

Nu, a ještě něco pro **Jonáše** :o)

Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z oddílu..

VÝROČÍ

DUBEN 2005

4.4. Jindřiška Řeháková, CAO Děčín

5.4. Daniel Hölzl, CAO Děčín

5.4. Adam Chára, Děčín

5.4. Drahoslava Makůvka Říhová, CAO Děčín

6.4. Martin Kubš, předseda odd. KHS Děčín

10.4. Jan Bodlák, CAO Děčín

11.4. Adam Lošťák, CAO Děčín

12.4. Vladimír Pitbull Jirkal, CAO Děčín

18.4. Pavel Naštický, CAO Děčín

22.4. Tomáš Atom Stránský, Horoklub Chomutov

25.4. Jiří Kudrna Kudrnáč, CAO Děčín

26.4. Lenka Můňa Chárová, CAO Děčín

27.4. Lukáš Chalupický, SKAJP Teplice

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme všechno nejlepší – nalad'te se vždy do pohody, starosti hod'te za hlavu, život je mnohem krásnější, když máte dobrou náladu.

ČEKÁ NÁS...

KALENDAŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- 16.4. **Komplet Hasištejn.** Během jediného dne vylézt všechny cesty v oblasti. Pořádá Horoklub Chomutov.
- 16.4. **Otvírání Skaláku.** Oficiální zahájení lezecké sezóny na Hruboskalsku, spojené s jarním úklidem skal a společenskou akcí na „Koupáku“ Pravidelná akce TJ Český Ráj
- 26.4. **Cyklistická časovka do vrchu.** Jarní část, sraz je v 16.00 hodin před rest. Na Kovárně v Nebočadech. Trasa měří 13,5 km a je mírně do kopce. Nezapomeňte se doma! Info Chára.
- 8.5. **Cyklistická časovka na 100 km.** O něco delší příjemná projížďka Českým středohořím. Sraz je v 9.00 hodin před Východním nádr. v Děčíně. Info Uher, Chára.
- 22.-23.5. **Rocking & Skalní potlach.** Ostrov (viz. výše)
- 27.-29.5. **Bezmezná Mezná.** 10. ročník hudebního festivalu. Třeba Lipo, Jiří Schmitzer nebo Jindra Kejak...
- 27.-29.5. **Horolezecký sraz v Jetřichovicích.** První z velké trojice tradičních horolezeckých srazů. Pořádá HK Varnsdorf.

(Kalendář akcí má pouze informativní charakter. Redakce nemůže ručit za jejich konání ani termíny. Je tedy v osobním zájmu každého zájemce o účast kontaktovat pořadatele a domluvit se na podrobnostech přímo s ním.)

V příštím čísle CAO News

- Navštívíme nově otevřenou oblast v K.H.
- Podíváme se na úrodu nových pískovcových cest
  - Nebudou chybět pravidelné rubriky
  - a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 11.5.2005!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- Pozdrav z Alory přišel od Pavla Kýsy Bechyně a Jany Řezníkové: „Zase je totální horko. Dnes nelezeme - jsme ve městě a nakupujeme něco domů. Zítra už budeme v Čechách. Doufáme, že sníh už roztál. Z letiště jedeme přímo do Ostrova a v Rájci vyzkoušíme s Bělinou kládva a rouráky. Ahoj Kýsa & Jana“
- Pro nepřízeň počasí museli odložit svůj pokus o zimní výstup na Matterhorn Vlasta Domes a Milan Šafařík..
- Miroslav Šmíd kdysi vymyslel CeOs – celý Ostaš za jediný den, tedy vylézt během 24 hodin na všechny věže. My jsme přišli s celou Bělou, ale Chomutováci šli ještě dál – nejen vrcholy, ale i všechny cesty – prostě komplet. Letos se pokusí 16.4. zkompletovat Hasištejn...
- Sotva na Prachově propukla lezecká sezóna, už se do sebe opět pustily znesvářené kmeny klasiků vedených Zdeňkem Žufužikem Petráněm a maglajzistů pod praporem Marka Havlíka. Na Prachově se zase praší...

Jediný spolehlivý přítel na každém WC?

No ovšem! Jedině časopis CAO News...

Příjemné počtení přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 11. KVĚTNA 2005 OD 18.00 HODIN, V RESTAURACI NA KOCANDĚ V DĚČÍNĚ III...

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!